

LOST

KATJA SLONAWSKI,
MALIN EDHOLM,
VIRGINIE BÉGAUDEAU

Kalenteriseksiä
**4 EROOTTISTA
JOULUNOVELLIA**

LOST

KATJA SLONAWSKI,
MALIN EDHOLM,
VIRGINIE BÉGAUDEAU

Kalenteriseksiä
**4 EROOTTISTA
JOULUNOVELLIA**

Katja Slonawski, Malin Edholm & Virginie
Bégaudeau

Kalenteriseksiä - 4 eroottista joulunovellia

LUST

Kalenteriseksiä - 4 eroottista joulunovellia
Original title: *Kalenteriseksiä - 4 erotic short stories about Christmas*
(Finnish)

Translated by LUST.
Copyright © 2019, 2020 Virginie Bégaudeau and LUST, an imprint of
SAGA, Copenhagen
All rights reserved

Cover image: Shutterstock
ISBN:9788726741186

E-book edition, 2020
Format: EPUB 2.0

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means without the prior written permission of the publisher, nor, be otherwise circulated in any form of binding or cover other than in which it is published and without a similar condition being imposed on the subsequent purchaser.

Jouluaatto Hyde-kartanossa

26. joulukuuta 1907

Rakas Cathy,

en ole koskaan pitänyt joulusta, kuten tiedät, ja tänä vuonna lähdin Lontoosta mennäkseni kihloihin maaseudulla. Oli jo aikakin; minähän olen jo melkein 23-vuotias. Voi Cathy! En uskalla sanoa sinulle, että jäät vanhaksi, jos et tee päätöstä omalta kohdaltasi. Joka tapauksessa varoitan sinua, että saatat nukahtaa tätä kirjettä lukiessasi, ellei niin ole jo tapahtunut. Varmistu, että olet yksin, koska olen varma, ettet pääse tämän kirjeen loppuun haluamatta liittyä seuraani - sellainenhan sinä olet!

Sitten sulhaseeni. Thomas Bulkeley liehitteli isää yhtä paljon kuin tytärtäkin - minua - ainoaa perijätärtä. En ollut perheellemme muuta kuin kirsikka kakun päällä, koska meillä jo on - varmaan jumalten aikaansaamana - isän omaisuus. Perheeni ei epäröinyt hetkeäkään heittää minua nuoren lordin käsivarsille - joka kaiken lisäksi oli varakreivi. Me saamme arvonimen, ja he saavat omaisuuden. Isäni oli iki-ihastunut ajatuksesta, että minä annan hänelle lordin perilliseksi, perijän, joka hallitsisi talon parasta huonetta ja lähestyisi hevosten vetämissä, vaakunalla koristelluissa vaunuissaan.

Oli siis aikamoinen kunnia tavata Thomas toissa päivänä, kun hänen vaununsa pysähtyivät talomme eteen. Löysin itseni tuijottamasta kookasta miestä, jolla oli

kellanpunainen, pitkä, jäykkä tukka. Hän katsoi minua kylmästi; hänen kasvonsa olivat paljon vanhemman näköiset kuin 27-vuotiaan miehen. Hänen kohteliaisuutensa oli tylyä, hänen hymynsä poissaoleva. Laskin katseeni alas ja hyväksyin hänen kylmän suudelmansa kädelläni, olemukseni oli pidättyväinen, kuten opimme Saint Lydwine-koulussa. Toivotin hänet tervetulleeksi. Hän teki minuun vaikutuksen, mutta ei miellyttänyt minua.

Arkkuni ja laukkuni olivat olleet valmiina jo viikon, eikä kukaan tiennyt, kauanko olisin poissa. Mahdollisimman kauan, he toivoivat. Vedin päälleni minkkiturkin ja kettuturkishatun ja kuljin samaan tahtiin tulevan lordini ja herrani kanssa. Kiipesin Bulkeleyyn neljän hevosen vetämien vaunujen istuimelle luoden viimeisen katseen äitiini, joka nyyhkytti suureen, valkoiseen nenäliinaan, ja isääni, joka näytti erittäin tyytyväiseltä.

Thomas komensi ajajaa, Jeffiä, patistamaan hevosia eteenpäin, koska ilmeisesti ei ollut soveliaista saapua myöhässä Hyde-kartanoon, joka oli kahden tunnin ajomatkan päässä keskellä Hertfordshireä.

Lontoossa ja sen maaseudulla satoi lunta. Se oli taianomaista.

Mutta me emme olleet yksin loisteliaasti koristelluissa vaunuissa. Kaksi naista oli seuranamme. He olivat tulevia kamarineitejäni. Maureenilla, nuorella neidolla, joka oli vanhempi kuin miltä näytti, ainakin 20, oli pyöreät viktoriaanisiet kasvot, puoliavoimet silmät ja täyteläiset huulet. Muutama punainen hiuskiehkura karkasi hänen huonosti kiinnitetystä nutturastaan. Hän oli epäilemättä irlantilainen. Hän kehtasi katsoa minua silmiin; en ollut huomaavinani hänen julkeaa katsettaan. Camilla, joka oli nuoren tytön ohjaaja, näytti lähestyvän elegantisti neljääkymmentä. Hänen raskas, sininen univormunsa oli yhtä askeettinen kuin hänen niskassa oleva nutturansa.

Olin välittömästi ihastunut hänen laihoihin piirteisiinsä, hänen hiipuvaan kauneuteensa ja hänen kopeuteensa. Minkälaiset nautinnot voisivat houkutella tällaista naista? Minun ei tarvinnut odottaa kauan saadakseni sen selville.

Thomas ja minä katsoimme ulos omista ikkunoistamme, ja minä hämmästelin valkoisen lumikuorutteen peittämän nummen kohdalla keskustelun puuttumista. Meillä ei ollut mitään sanottavaa toisillemme.

Sitten kuulin meitä vastapäätä olevalta istuimelta hykerryttä. Pieni punatukkainen, kiihkeäsilmäinen neito painautui ohjaajaansa vasten. Camilla pysyi jäykkänä, katse tiukasti suoraan keikkuvien vaunujen seinässä. Hän nosti oppilaansa hametta - suomatta tälle katsettakaan - paljastaen tämän karheat ruskeat sukat, jotka olivat jyrkän vastakohtaiset tämän valkoisia reisiä vasten. Nainen nosti ylös Maureenin mustan leningin. Rauhallisesti. Luontevasti.

Tunsin kuumen aallon, jonka johdosta en saanut silmiäni irti heistä. Mitä he tekivät? Raskaasti vuorattu kangas nousi ylemmäksi ja ylemmäksi rohkaisten nuorta tyttöä avaamaan jalkansa.

Näky hänen alushousuistaan, joiden alaosan keskellä oli halkio, kiihotti minua hieman. Oli selvää, että tyttö oli aidosti punatukkainen. Hänen täysin näkyvillä oleva rakonsa, jota ympäröivät kiharat, oranssit häpykarvat, sai minut haukkomaan henkeäni. Tytön ohjaaja taputti seuralaisensa reisiä rohkaistakseen tätä levittämään niitä vielä enemmän. Jessus, Cathy!

Thomas oli lopettanut tuijottamisen ikkunasta ulos. Olimme välikohtauksen todistajia. Miksi Thomas ei puuttunut asiaan? Paloin häpeästä, kun ajattelin heidän pysäyttämistään; en myöskään olisi missään tapauksessa uskaltanut sanoa mitään.

Sitten Thomas nojautui eteenpäin ja otti valtavan sikarin takkinsa sisätaskusta.